

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13239** по описа за **2019** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН.

С решение № 214115 от 11.09.2019 г., постановено по НАХД № 8823/2019 г., Софийският районен съд (СРС), НО, 105 състав е изменил Наказателно постановление (НП) № Р-10-486/02.05.2019г. на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което Застрахователно дружество (ЗД) [фирма] е санкционирано на основание чл.644, ал.2, предл.2 вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), като е намалил наложената имуществена санкция за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ от 4000 лв. на 2500 лв.

Срещу решението е подадена чрез юрк. Г. касационна жалба от Комисията за финансов надзор. Касаторът счита решението за неправилно, като основно изразява несъгласие с намаляването на размера на имуществената санкция. Поддържа, че същата е определена от наказващия орган в границите, предвидени за съответното нарушение, извършено в условията на повторност, не е прекомерна или завишена, и съответства на степента на обществена опасност на деянието, като е фокусирана върху целите на индивидуалната превенция. Иска да се отмени решението и вместо него да бъде постановено друго, с което НП да бъде изцяло потвърдено. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът се представява от юрк. В., която

поддържа касационната жалба. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – ЗД [фирма] не изразява становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание по делото.

Заключението на СГП е, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София–град, I касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

С процесното НП № Р-10-486/02.05.2019г. ЗД [фирма] е санкционирано за това, че не е изпълнило задължението си по чл.108, ал.1 от КЗ в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ – 05.04.2018г., но не по-късно от 30.04.2018г. да се произнесе по застрахователна претенция № [ЕГН], като определи и изплати обезщетението или мотивирано откаже плащането. Тъй като нарушението е извършено в условията на повторност, санкцията е наложена по чл. 644, ал.2 от КЗ и е определена в размер на 4000 лв.

При така установената фактическа обстановка Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията относно тяхното съдържание, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. По съществуването на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.108, ал.1 КЗ. Софийският районен съд е съобразил, че нарушението е повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение. Затова е счел, че с НП законосъобразно е била ангажирана отговорността на застрахователя за извършено нарушение при условията на повторност, като не са налице основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН. Приел е обаче, че определената санкция от 4000 лв. се явява прекомерна и несъответна на характера и тежестта на нарушението, тъй като обезщетението е било изплатено на лицето преди да бъде съставен АУАН.

Правните изводи на СРС се споделят изцяло от касационната инстанция и не се възприемат развитите в касационните жалби доводи за неправилност на съдебния акт. Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд и са безспорни между страните. Районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното дружество, подробно и задълбочено ги е обсъдил и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи. Обосновани са изводите на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Обоснован районният съд е приел и че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.108, ал.1 КЗ, както и че същото се явява повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение. Районният съд е изложил конкретни и подробни съображения относно липсата на основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН, които касационната инстанция възприема изцяло.

Правилни са и изводите на районния съд досежно размера на имуществената санкция. Съдът е изложил ясни и конкретни съображения в тази насока, като обосновано е

приел, че с оглед характера и тежестта на извършеното нарушение имуществена санкция в размер на 2500 лева е справедлива и съобразена с целите на наказанието. В обобщение касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила. Водим от горното, Административен съд София – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 214115 от 11.09.2019 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105 състав, по НАХД № 8823/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: